

Rada pre vysielanie a retransmisiu Nám. SNP 12, P.O. Box 155, 810 00 Bratislava	
DOŠLO DŇA 17. JUL 2006	
ČÍSLO: 1449	Príbor: LO

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Edity Bakošovej a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a Mgr. Mariána Trenčana v právnej veci žalobcu: **UPC BROADBAND SLOVAKIA, s.r.o.**, Zámocká 3, Bratislava, proti žalovanému: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Námestie SNP 12, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. RL/485/2003 zo dňa 15.07.2003, vydané v správnom konaní č.: 140-LO/0-816/2003, rozhodol

t a k t o :

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 15.07.2003 č. RL/485/2003, vydané v správnom konaní č.: 140-LO/0-816/2003 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. a vec vracia žalovaného na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 3.550 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 09.10.2003 sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. RL/485/2003 zo dňa 15.07.2003, ktoré bolo vydané v správnom konaní č. 140-LO/0-1012/2003, s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie a to z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie vychádza z neúplne zisteného skutkového stavu, vo výroku je neurčité a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Proti predmetnému rozhodnutiu podal žalobca včas žalobu, v ktorej okrem iného namietal:

1. nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia pre nedostatok odôvodnenia. Poukázal na ustanovenie § 47 ods. 3 pričom uviedol, že z rozhodnutia žalovaného nie je zrejmé aké dôkazy žalovaný vykonal, pričom je názoru, že z odôvodnenia rozhodnutia ako aj z celého predchádzajúceho konania skôr vyplýva, že žalovaný dokazovanie vôbec nevykonával a rozhodnutie sa zakladá na ničím nepodložených domnienkach a dohadoch. Neuvádza sa, akým spôsobom žalovaný dôkazy vykonal, aký skutkový stav vyplynul z vykonaných dôkazov a pod aké zákonné ustanovenia žalovaný skutkový stav subsumoval.
2. Žalovaný v rozhodnutí nesplnil základné požiadavky na obsah uloženého druhu sankcie, nakoľko v rozhodnutí nie je uvedené, ako má žalobca v budúcnosti postupovať v podobných prípadoch, aby mohol

svoju zákonnú povinnosť splniť. Žalobca upozornil žalovaného na nedostatky právnej úpravy a na problematickosť plnenia ustanovení zákona bez ďalších inštrukcií. Ak by sa v budúcnosti opakovol podobný prípad, žalovaný by už uložil pokutu, pretože by išlo o porušenie toho istého ustanovenia zákona, aj keď iným konaním. Keďže žalobca nemá možnosť priameho prístupu k zdroju relevantných informácií a žalovaný na tento nedostatok neprihliada.

3. žalobca nebol informovaný o vydaní licencie predmetnej rozhlasovej stanice, o jej právoplatnosti ani o začatí vysielania, preto nemohol vedieť, že mu mohla vzniknúť povinnosť podľa § 17 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z.

4. rozhodnutie vychádza z neúplne zisteného skutkového stavu, čo je v rozpore s § 3 ods. 4 a § 46 správneho poriadku, pretože žalobca nebol účastníkom konania o udelenie licencie podľa § 45 a nasl. zákona č. 308/2000 Z. z., hoci ním mal byť a žalovaný k tejto skutočnosti neprihliadal, hoci o nej nemusel vedieť. Poukázal na ustanovenie § 14 ods. 2 správneho poriadku, podľa ktorého je účastníkom aj ten, komu osobitný právny predpis také postavenie priznáva a podľa § 14 ods. 1 správneho poriadku je účastníkom konania ten, koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté. S poukazom na citáciu zákona, sú podľa žalobcu účastníkmi konania teda tí, ktorých práva, oprávnené záujmy a povinnosti môžu byť rozhodnutím dotknuté, a aj ten, kto žiada o licenciu. Preto je zrejmé, že rozhodnutím o udelení licencie sú dotknuté povinnosti prevádzkovateľa retransmisie tým, že mu vzniká nová povinnosť, ktorú dovtedy nemal a podľa žalobcu žalovaný zo svojej úradnej činnosti musel vedieť, že žalobca nebol účastníkom konania o udelení licencie, nakoľko samotný žalovaný je orgánom príslušným rozhodovať o udelení takejto licencie, avšak túto skutočnosť v napadnutom rozhodnutí nezohľadnil.

5. Žalobca namietal, že napadnuté rozhodnutie je vo výroku neurčité, pretože sa nikde v rozhodnutí nekonštatuje, že žalobca nezaradil do základnej programovej ponuky programovú službu Hviezda FM, čím porušil ustanovenie § 17 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. a za toto porušenie mu uložil sankciu. Neuvedenie opisu skutku nie je bežnou praxou žalovaného, v iných prípadoch žalovaný výslovne uvádzal priamo vo výroku všetky náležitosti tak, ako ich žalobca vymenoval.

6. Žalovaný nezistil úplne skutkový stav, pretože nevykonal žiadne meranie kvality príjmu na hlavnej stanici. V konaní nebolo preukázané, že uvedenú programovú službu je možné prijímať podľa zákonom stanovených kritérií a že držiteľ licencie poskytuje službu, ktorú je možné prijímať bežným telekomunikačným zariadením v mieste príjmu na telekomunikačné zariadenie a má dostatočný kvalitný signál podľa STN.

7. Žalovaný neoboznámil žalobcu s novými dôkazmi, ktoré hodnotil, čím porušil ust. § 3 ods. 2 a § 33 ods. 2 správneho poriadku.

8. Žalobca uviedol, že sankcia mu bola uložená po uplynutí lehoty, teda v čase, kedy mu to už hmotnoprávny predpis neumožňoval, pričom poukázal na ust. § 64 ods. 3 ZVR, podľa ktorého možno sankciu uložiť do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti podľa ods. 1 Rada dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, kedy bola povinnosť porušená. Žalobca predložil v konaní súdu list zo dňa 11.02.2003, v ktorom žalovaný konštatuje, že dňa 28.01.2003 bola žalovanému doručená sťažnosť na prešetrenie možného porušenia zákona a z tohto podľa žalobcu vyplýva, že lehota na uloženie sankcie uplynula žalovanému už dňa 28.07.2003, avšak rozhodnutie o uložení sankcie bolo žalobcovi oznámené až dňa 11.08.2003, teda po uplynutí lehoty.

9. Vo výroku rozhodnutia je v rozpore s článkom 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a § 64 zákona č. 308/2000 Z.z. uložená žalobcovi povinnosť, ktorá je uložená nad rámec pôsobnosti zákona v zmysle § 5 zákona ZVR.

10. Správne konanie nebolo začaté zákonným spôsobom v zmysle § 18 správneho poriadku, a takáto vada mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia, pretože iba v správnom konaní má účastník procesné práva a povinnosti a môže ich aj právne relevantným spôsobom uplatňovať. Dňa 14.05.2003 bolo žalobcovi doručené oznámenie o začatí správneho konania zo dňa 06.05.2003, pričom s poukazom

na § 18 správneho poriadku, ak je konanie začaté na podnet správneho orgánu je začaté dňom, kedy tento orgán urobil voči účastníkovi prvý úkon. Oznámenie o začatí správneho konania zo dňa 06.05.2003 však podľa žalobcu nie je úkonom správneho orgánu, pretože je na ňom odtlačok pečiatky Kancelárie Rady pre vysielanie a retransmisiu a je podpísané riaditeľkou kancelárie a nie predsedníčkou Rady pre vysielanie a retransmisiu.

11. Z tohto dôvodu za doručenie oznámenia o začatí správneho konania považuje žalobca až oznámenie, ktoré mu bolo doručené dňa 11.07.2003.

12. Žalobca uviedol, že obsah výroku napadnutého rozhodnutia nie je v súlade s § 17 ods. 1 písm. a/ zákona ZVR, pretože zákon ukladá prevádzkovateľovi retransmisie pri obsadzovaní kanálov telekomunikačnej siete zaradiť do základnej programovej ponuky programové služby vysielateľov zo zákona, alebo vysielateľov s licenciou. Obsadzovanie kanálov nie je každodenná činnosť prevádzkovateľa retransmisie, ide o technický úkon a zároveň aj zásadné rozhodnutie. Tieto zmeny si vyžadujú náročné technické operácie, avšak ZVR nikde nepredpokladá povinnosť prevádzkovateľa retransmisie takéto zmeny uskutočňovať, teda neexistuje zákonné ustanovenie, na základe ktorého môže žalovaný požadovať od žalobcu splnenie takéhoto úkonu.

S poukazom na uvedené požiadal žalobca súd, aby bolo napadnuté rozhodnutie zrušené.

Žalovaný navrhol v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 16.03.2004 konanie zastaviť z dôvodu, že žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemá povahu rozhodnutia o práve alebo povinnosti fyzickej alebo právnickej osoby, nezakladá, nemení a nezrušuje žiadne práva či povinnosti žalobcu a preto nemôže byť predmetom preskúmania súdom.

Uznesením zo dňa 18.08.2004 vo veci tunajšieho súdu sp. značka 1 S 239/03 Krajský súd v Bratislave, vo veci s rovnakými účastníkmi konania, prihliadol na námietku žalovaného a zastavil konanie vo veci a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Výrok o zastavení konania odôvodnil tým, že sankcia uložená žalovaným v napadnutom rozhodnutí – upozornenie na porušenie zákona – nemá v zmysle ustanovenia § 64 ods. 1 písm. a/ a § 64 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii v platnom znení (ďalej len ZVR) charakter rozhodnutia, ktoré by zasahovalo komukoľvek do práva alebo povinnosti. Takéto rozhodnutie žalobcovi práva a povinnosti nezakladá, nemení ani nezrušuje a teda nie je ho možné preskúmať súdom podľa ustanovení piatej časti O.s.p. v správnom súdnictve, tak ako sa toho domáha žalobca. Tunajší súd zaujal názor, že žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 29.09.2005 zrušil odvolaním napadnuté uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 18.08.2004 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky v odôvodnení predmetného rozhodnutia okrem iného konštatoval, že z preskúmaného rozhodnutia žalovaného vyplýva, že pri ukladaní sankcie podľa § 64 ods. 1 písm. a/ ZVR – upozornenie, uložil správny orgán žalobcovi aj povinnosť. Vychádzajúc preto z rozhodnutia, ktoré ukladá splnenie určitej povinnosti účastníkovi konania, nemožno dospieť k záveru, že sa takéto rozhodnutie nedotýka povinnosti fyzickej alebo právnickej osoby a teda, že nezasahuje do práva a povinnosti komukoľvek. Práve na základe toho nemožno považovať preskúmané rozhodnutie za také, ktoré nepodlieha prieskumu a niet žiadnej prekážky na jeho preskúmanie súdom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p..

S poukazom na uvedený právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zaoberal sa tunajší súd predmetnou žalobou ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. O.s.p., nakoľko predmetom súdneho prieskumu je aj v tomto prípade rozhodnutie žalovaného, ktorým bola

žalobcovi uložená sankcia podľa § 64 ods. 1 písm. a/ - upozornenie na porušenie zákona a zároveň bola žalobcovi uložená povinnosť zaradiť rozhlasovú programovú službu Hviezda FM do základnej ponuky programových služieb.

Počas súdneho konania zmenil žalobca obchodné meno aj sídlo z pôvodného UPC Slovensko, s.r.o., so sídlom Lamačská cesta 3, Bratislava na UPC BROADBAND SLOVAKIA, s.r.o., Zámocká 3, Bratislava a to na základe zmluvy o zlúčení zo dňa 21.04.2006.

Súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v medziach žaloby na nariadenom pojednávaní a dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či je žalobou napadnuté rozhodnutie v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. Predmetom preskúmania v správnom súdnictve je aj postup správneho orgánu, pod ktorým sa všeobecne rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený, ale súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a konanie ukončiť vydaním rozhodnutia, ktorý musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. Musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti podľa § 46 zákona o správnom konaní, ak sa na také konanie tento zákon vzťahuje.

Súd konštatuje, že žalovaný správny orgán pripojil na základe výzvy súdu zo dňa 16.02.2004, ktorá mu bola doručená dňa 02.03.2004, len kópiu administratívneho spisu, pričom z obsahu súdneho spisu a niektorých vyjadrení žalobcu vyplýva, že tento spis nebol predložený kompletne.

Z administratívneho spisu súd zistil, že dňa 06.05.2003 začal žalovaný voči žalobcovi správne konanie vo veci možného porušenia § 16 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z., ktorého sa mal dopustiť prevádzkovateľ retransmisie s registráciou č. TKR/13- spoločnosť UPC BROADBAND SLOVAKIA, s.r.o., Bratislava v súvislosti s nezaradením programovej služby Hviezda FM do základnej ponuky programových služieb. Predmetné oznámenie o začatí správneho konania podpísala riaditeľka kancelárie Rady pre vysielanie a retransmisiiu. Dňa 07.07.2003 bolo žalovaným vydané oznámenie o začatí správneho konania – oprava zrejmych nesprávností, v ktorom sa okrem iného konštatuje, že Rada pre vysielanie a retransmisiiu začala správne konanie vo veci možného porušenia § 17 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z., ktorého sa mal dopustiť prevádzkovateľ retransmisie s registráciou č. TKR/13 – žalobca v súvislosti s nezaradením programovej služby Hviezda FM do základnej ponuky programových služieb. Predmetné oznámenie podpísala predsedníčka Rady pre vysielanie a retransmisiiu.

Dňa 15.07.2003 bolo vydané napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktorým podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. bola žalobcovi uložená sankcia – upozornenie na porušenie zákona prevádzkovateľovi retransmisie – spoločnosti UPC Slovensko, s.r.o., Bratislava za nesplnenie povinností ustanovenej v § 17 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. zároveň je účastník konania povinný zaradiť rozhlasovú programovú službu Hviezda FM do základnej ponuky programových služieb v KDS Bratislava do 60 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 64 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z.: „Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktoré porušenie sa sankcia uloží.“

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že na základe podnetu sťažovateľa bolo dňa 15.04.2003 začaté správne konanie vo veci možného porušenia § 17 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z., ktorého sa mal dopustiť žalobca ako prevádzkovateľ retransmisie s registráciou č. TKR/13 v súvislosti s nezaradením programovej služby Hviezda FM do základnej ponuky programových služieb. Dňa 06.05.2003 žalovaný oznámil žalobcovi začatie správneho konania a vyzval ho aby sa k predmetu správneho konania zároveň vyjadril. Vo vyjadrení žalobcu zo dňa 28.05.2003, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 29.05.2003 vyplýva, že žalobou neboli vytvorené podmienky a bola mu odňatá možnosť na to, aby si mohol splniť svoju povinnosť. Uvedené zdôvodnil skutočnosťou, že ako prevádzkovateľ nemal informácie o tom, že vysielateľ programovej služby Hviezda FM dostal licenciu, začal vysielateľ a odkiaľ je signál vysielaný. Rovnako ani žalovaný, ani samotný vysielateľ, na túto skutočnosť žalobcu neupozornil. Žalobca tiež uviedol, že žalovaný nemá relevantné podklady pre dokázanie povinnosti žalobcu, kým okrem iného nepreukáže, že vysielateľ žalobcu požiadal o zariadenie jeho programovej služby a že programové služby spĺňajú potrebné technické parametre na príjem hlavnej stanice a že žalobca napriek tomu takúto programovú službu nezaradil.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že aj vysielateľ programovej služby Hviezda FM, spoločnosť rádio Nitra, s.r.o., Nitra je držiteľom licencie na rozhlasové vysielanie č. R/37 zo dňa 14.03.1997. S poukazom na § 17 ods. 1 písm. a/ je podľa žalovaného prevádzkovateľ retransmisie povinný zabezpečiť pri obsadzovaní kanálov v telekomunikačnej sieti alebo na telekomunikačnom zariadení, aby do základnej programovej ponuky boli zaradené programové služby vysielateľov na základe zákona a vysielateľov s licenciou, ktoré možno prijímať bežným prijímacím zariadením v mieste príjmu na telekomunikačné zariadenie, a to obojstranne bezplatne, za taký príjem sa nepovažuje príjem kódovaných programových služieb, na ktorých príjem je potrebný osobitný prijímač okrem bežného rozhlasového prijímača. Z rozhodnutia vyplýva, že do základnej programovej ponuky je povinný prevádzkovateľ retransmisie zaradiť programové služby vysielateľov zo zákona a vysielateľov s licenciou na terestriálne vysielanie tak rozhlasové (ako aj televízne), ktoré možno prijímať bežným prijímacím zariadením v mieste príjmu na telekomunikačné zariadenie. V prípade rozhlasových programových služieb ide o vysielateľa zo zákona, ktorým je Slovenský rozhlas a terestriálne rozhlasové programové služby vysielateľov s licenciou, akých možno prijímať bežným prijímacím zariadením v mieste príjmu na telekomunikačné zariadenie. Z citovaných ustanovení podľa žalovaného jednoznačne vyplýva, že subjektom právnej povinnosti je prevádzkovateľ retransmisie, to je spoločnosť žalobcu, ktorá je držiteľom oprávnenia na retransmisiu s registráciou č. TKR/13, a nie vysielateľ. Na základe uvedeného skutkového stavu vydal žalovaný vo veci napadnuté rozhodnutie.

Podľa § 17 ods. 1 písm. a/ ZVR je prevádzkovateľ retransmisie povinný zabezpečiť pri obsadzovaní kanálov v telekomunikačnej sieti alebo na telekomunikačnom zariadení, aby do základnej programovej ponuky boli zaradené programové služby vysielateľov na základe zákona a vysielateľov s licenciou, ktoré možno prijímať bežným prijímacím zariadením v mieste príjmu na telekomunikačné zariadenie, a to obojstranne bezplatne; za taký príjem sa nepovažuje príjem kódovaných programových služieb a programových služieb, na ktorých príjem je potrebný osobitný prijímač okrem bežného rozhlasového prijímača alebo bežného televízneho prijímača.

Podľa § 64 ods. 1 ZVR za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,

- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu.

Podľa § 64 ods. 3 ZVR rada o uložení sankcie rozhodne do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti podľa odseku 1 dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená.

Podľa ods. 4 § 64 ZVR uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.

Podľa § 71 ZVR, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní okrem ustanovení § 49, 53, 54, 56-68.

Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 138/2004 Z. z., úplné znenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok). Účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

Podľa § 14 ods. 2 správneho poriadku je účastníkom konania aj ten, komu osobitný zákon také postavenie priznáva.

Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenie, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku, je správny orgán povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb., štátne orgány môžu konať iba na základe Ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa § 18 ods. 2 druhá veta správneho poriadku, pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.

Súd vyhodnotil napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe s poukazom na citované ustanovenie zákonov a dospel k záveru, že v tomto prípade je potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie. K tomuto záveru dospel súd po vyhodnotení jednotlivých námietok žalobcu.

Námietku žalobcu, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok odôvodnenia, považuje súd za dôvodnú, nakoľko z obsahu napadnutého rozhodnutia nevyplýva, akým spôsobom žalovaný dôkazy vykonal, aký skutkový stav vyplynul z vykonaných dôkazov a pod aké zákonné ustanovenia zistený skutkový stav žalovaný subsumoval. Z tvrdení žalobcu vyplynula skutočnosť, že nebol informovaný o tom, že rozhlasovej stanici Hviezda FM bola vydaná licencia, nebol informovaný, kedy takéto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, rovnako nebol informovaný o začatí vysielania. Táto skutočnosť nevyplýva ani z obsahu pripojeného administratívneho spisu. V súvislosti s predloženým administratívnym spisom, súd konštatuje, že bol predložený súdu neúplný administratívny spis a nebol predložený originál spisu, čo možno považovať za jeden z dôvodov zrušenia napadnutého rozhodnutia, nakoľko následne nebolo možné preskúmať všetky námietky žalobcu uvedené v žalobe.

Súd sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že v konaní o vydaní licencie subjektu Hviezda FM, mal byť v súlade s § 14 ods. 1 správneho poriadku účastníkom konania aj žalobca, nakoľko ako prevádzkovateľ retransmisie, ktorý je držiteľom oprávnenia na retransmisiiu s registráciou TK/13, nakoľko predmetným rozhodnutím boli priamo dotknuté aj povinnosti žalobcu. Je možné sa domnievať, že ak by bol informovaný o vydaní na takejto licencie, prípadne by bol priamo účastníkom konania, vznikla by mu tak povinnosť, zaradiť rozhlasovú programovú službu Hviezda FM do základnej ponuky programových služieb KDS Bratislava a to za predpokladu, že by držiteľ licencie spĺňal náležitosti technického charakteru, teda ak by poskytoval službu, ktorú je možné prijímať bežným telekomunikačným zariadením v mieste príjmu na telekomunikačné zariadenie a má dostatočne kvalitný signál podľa STN.

V tejto súvislosti súd konštatuje, že z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, či bolo vykonané meranie kvality príjmu na hlavnej stanici, alebo akým spôsobom dospel žalovaný správny subjekt ku konštatovaniu, akým spôsobom bolo preukázané, že držiteľ licencie ako držiteľ programovej služby má dostatočne kvalitný signál, ktorý je možné prijímať podľa zákonom stanovených kritérií.

Z predloženého administratívneho spisu súd zistil, že žalobcovi bolo doručené oznámenie o začatí správneho konania zo dňa 06.05.2005 dňa 14.05.2003, pričom z jeho obsahu vyplýva, že bolo začaté správne konanie vo veci možného porušenia § 16 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. Uvedené oznámenie o začatí konania je podpísané riaditeľkou Kancelárie Rady pre vysielanie a retransmisiiu.

Podľa § 13 ods. 1 ZVR úlohy spojené s organizačným, personálnym, administratívnym a technickým zabezpečením činnosti rady a plnenie rozhodnutí vykonáva kancelária.

Súd v zmysle uvedeného ustanovenia zákona ako aj s poukazom na vyššie zákonné ustanovenia sa stotožnil s námietkou žalobcu, že k začatiu správneho konania prišlo v tomto prípade až doručením oznámenia o začatí správneho konania – oprava zrejmych nesprávností zo dňa 07.07.2003, ktoré už je podpísané predsedníčkou Rady pre vysielanie a retransmisiiu a to jednak z dôvodu, že pôvodné oznámenie o začatí správneho konania zo dňa 06.05.2003, bolo vydané riaditeľkou Kancelárie, ktorá v zmysle zákona na takýto úkon nie je oprávnená. Rovnako predmetom začatého správneho konania bolo porušenie povinnosti podľa § 16 písm. a/ ZVR, pričom v opravenom oznámení o začatí správneho konania sa uvádza porušenie povinnosti § 17 ods. 1 písm. a/ ZVR. Doručka o doručení oznámenia o začatí správneho konania – oprava zrejmych nesprávností sa však v predmetnom správnom spise nenachádza. Z tohto dôvodu súd nemohol presne ustáliť dátum doručenia oznámenia o začatí správneho konania.

Za dôvodnú považoval súd aj námietku žalobcu, že žalovaný rozhodol o uložení sankcie po uplynutí lehoty v zmysle § 64 ods. 3 ZVR, nakoľko z listu ktorý bol predložený žalobcom na súdnom pojednávaní a ktorý sa nenachádzal v správnom spise, avšak bol vydaný Radou pre vysielanie

a retransmisiu dňa 11.02.2003 a žalobcovi bol doručený dňa 18.02.2003 vyplýva, že dňa 28.01.2003 bola žalovanému doručená sťažnosť na prešetrovanie možného porušenia § 17 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách, nakoľko v ponuke rozhlasových programových služieb prevádzkovateľa retransmisie – žalobcu, podľa sťažovateľa absentujú terestriálne prijímané rozhlasové programové služby a to aj konkrétne Rádio Hviezda FM. Šesťmesačná lehota na uloženie sankcie tak začala plynúť dňa 29.01.2003 a uplynula žalovanému dňa 29.07.2003, pričom predmetné rozhodnutie o uložení sankcie nadobudlo právoplatnosť až dňa 11.08.2003, teda po uplynutí zákonnej šesťmesačnej lehoty.

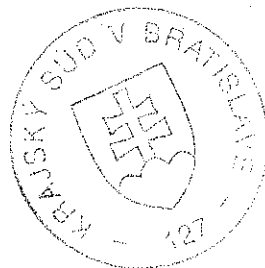
Ďalšie námietky žalobcu vyhodnotil súd ako neopodstatnené, nakoľko pokiaľ ide o namietané nedostatky výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia je súd názoru, že výrok obsahuje tak rozhodnutie vo veci (uloženie sankcie – upozornenie na porušenie ustanovenia § 17 ods. 1 písm. a/ ZVR) ako aj uvedenie ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo (§ 64 ods. 1 písm. a/ ZVR). Vzhľadom na to, že v ustanovení § 17 ods. 1 písm. a/ ZVR je presne stanovená povinnosť, ktorej nesplnenie mal žalovaný v úmysle sankcionovať, považoval súd výrokovú časť napadnutého rozhodnutia za dostatočne určitú a zrozumiteľnú, nakoľko obsahovala predpísané zákonné náležitosti § 47 ods. 2 správneho poriadku. Ďalšími námietkami žalobcu sa súd s ohľadom na ich menší právny význam nezaoberal, pretože by na celkové posúdenie veci nemali už žiaden vplyv.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov vynaložených v konaní na súdnom poplatku za žalobu v sume 2.000,- Sk a ďalej priznal trovy právneho zastúpenia advokátom za 1 úkon právnej pomoci vo výške 1.154,- Sk (§ 11 ods. 1 a § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. – prevzatie a príprava zastúpenia) a 1x 150 Sk paušálna náhrada, ďalej 248,- Sk DPH spolu 3.550,- Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V Bratislave, dňa 14.06.2006

JUDr. Edita Bakošová
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ladislava Drahovská